

ELŐFIZETÉS ÁR
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr
 Bérmentetlen levelek
 csak ismert kezektől fo-
 gadhatnak el.
 Kéziratok nem adhatnak
 vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilvántartás minden gar-
 mondosor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.
ZEMPLENVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HÍRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknel:
 Minden egyes sor után
 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt díszetűk a kör-
 zettel ellátott hirdeté-
 nyekért természetesen
 minden centiméter
 után 3 kr számítanak.
 Állandó hirdetéseknel
 kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén”
 nyomdába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.31. eln. sz. *Zemplénavármegye alispánjától.*

Az V. kerületi m. kir. kultur mérnöki hiva-
 tal szakértői észrevételei a Szalók, Hegyi Kis- és
 Nagy-Ráska községek határában tervezett vízlecsa-
 polási ügyben.

Határozat:

Az ügyre vonatkozó összes iratok a vízj.
 törv. 163. §-a értelmében a megyei levéltárba
 30 napi közzemlére kitétetnek és egyidejűleg a
 tervezet általánosságban megállapítása, valamint
 a működő belvíz levezető társulat és a szolgálom-
 al terhelendő birtokosok között fenforgó vitás
 kérdések eldöntése céljából a tárgyalást a hely-
 színére Szalók községébe április hó 23 ik napjának
 d. e. 9 órájára kitzívén, a tárgyaláshoz jegyzőtől
 Horváth József tb. főjegyzőt rendelem ki.

Mely helyre és időre a kir. kultur mérnöki
 és államépítészeti hivatal képviselői, a működő
 társulat igazgatósága, Kis- és Nagy-Ráska, Hegyi,
 Szalók és Dubróka községek előljáróságai, Nagy-
 és Kis-Ráska községekből azonkívül a szolgálom-
 al terhelendő telkek birtokosai személyesen is,
 báró Balassa István birtokos, és herceg Lobkovitz
 Lajos jószág-igazgatósága azon felhívással
 határozattal idéztetni, hogy a munkákat tekinte-
 tében netáni ellenvetéseiket a tárgyalás napjáig
 írásban beadni, vagy a tárgyalás folyamán elő-
 terjeszteni annál inkább el ne mulasszák, mert
 különben a határozat azokra való tekintet nélkül
 fog meghozatni. Az eljárás a megye hivatalos
 közlönyében is közzététetni határozatott.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1888. február hó 19.

Matolai Etele, alispán.

1551. sz. *Zemplén vármegye alispánjától.***10 fősolgabirónak.**

Örmező község bírása f. évi január hó 30-án
 a nagy mihályi országos vásár alkalmával a köz-
 ség hivatalos nagy-mihályi járás Örmezői köz-
 ség köriratu pecsétjét elvesztvén, annak körö-
 zése végett azon meghagyással intézek felhívást
 tek. fősolgabiró urakhoz, hogy a körözés ered-
 ményéről azonnal jelentés teendő.

S.-a.-Ujhely, 1888. feb 7.

Viczmándy Ödön,
alispán h.1552. sz. *Zemplén vármegye alispánjától.***10 fősolgabirónak.**

Köröztetés s eredmény esetén jelentés tétel
 végett kiadom.

S.-a.-Ujhely, 1888. február 15.

Matolai Etele, alispán.

Másolat.

243. ki. sz. Zemplénvm. nagy-mihályi járás
 solgabirója. Tek. alispán ur! Fröhlich Gyula fű-
 zesséri lakos, s közbirtokos tulajdonát képező
 fehér szőrű, erősen széjjel álló szarvval, 12 éves,
 borjas tehene (mindkét füle oldalt hasított) a f.
 évi január 30-án Nagy-Mihályban tartott országos
 vásár alkalmával a vásártérről elszabadult s eddig-
 elé elő nem került, tisztelettel főkérem, miszerint
 annak köröztetését elrendelni méltóztassék. Nagy-
 Mihály, 1888. január 30. Füzesséry Tamás s. k.,
 fősolgabiró.

Községi szabályrendelet.**II. fejezet.****Községi tisztviselők.****IV. A jegyző teendői.**

(Folytatás.)

44. §. A közigazgatás érdekében a jegyző
 teendői közé tartozik:

a) általában a törvények, szabályrendeletek
 és utasítások kihirdetése és végrehajtása körüli
 eljárás; ezeknek megtartása és teljesítése;

b) a közigazgatási, valamint a törvénykezési
 kézbesítések és ehez hasonló teendők pontos és
 gyors teljesítése;

c) mindennemű statisztikai adatok pontos

nyilvántartása, vezetése, kimutatása és betérjesz-
 tése;

d) a szegények és a koldulás ügyének pon-
 tos figyelemmel kísérése, felügyelése, hogy az
 előljáróság e tekintetben kötelességének teljesítésé-
 ben gyamolítottassék és arra ösztönöztessek;

e) a községi szegény alapra vonatkozó sza-
 bályrendelet végrehajtásánál közreműködik;

f) a vándorlók, házalók, cselédek stb. okmá-
 nyainak szigorú megvizsgálása;

g) általában minden közrendészeti, tolon-
 ügyek és ezekről vezetendő számadások, utleve-
 lek iránti bizonylatok kiállítás, a fatenyésztés és
 faiskolák feletti felügyelet stb.

45. §. Az árvaügyeket illetőleg tartozik a
 törvény és a fenálló részletes megyei szabályren-
 delet intézkedéseiben reá bizott teendőket pon-
 osan teljesíteni, s különösen:

a) haláleseteket haladéktalanul felvenni, azok-
 ról rendes jegyzéket vezetni, a bejelentéseket és
 szükség esetén a gyámvalasztási javaslatot az ille-
 tetkes hatóságának betérjeszteni;

b) hatósági intézkedésig is az árvákra és
 ezek javainak kezelésére felügyelni;

c) egyáltalán gondoskodni, hogy az árva-
 ügyekben beérkezett minden hatósági vagy bírósági
 rendelet gyorsan és pontosan teljesíttessék.

46. §. Az adóügyet illetőleg teendőihez
 tartoznak:

a) mindennemű adóösszeírások, a birtokiv,
 házak jegyzéke, személyösszeírás és jövedelmi
 adóbevallások pontos vezetése és nyilvántartása;

b) az egyenes adók részletes pontos kivetése
 és felosztása, az állami és községi adókönyv
 rendszeres kezelése és lezárása;

c) elemi csapások esetében a károsultak
 adóelengedési igényeinek keresztülvitele érdeké-
 ben a szabályszerű kimutatások lelkiismeretes,
 pontos elkészítése és bemutatása;

d) az összeírások és kimutatásoknak az il-
 lető hivatalhoz leendő betérjesztése;

e) az adók beszedése és befizetése körüli
 írásbeli és számadási munkálatok;

f) az adófizetők érdekében köteles a jegyző
 a községi képviselő testület által a pénzkezelési
 szabályok értelmében megállapított s a bírónál
 közzemlére kitétt napokon évnegyedenként adó-
 szedés végett a községben megjelenni és a besze-
 dett adókat a bíró, vagy pénztárnok által rendelt-
 tetési helyére juttatni, a nem fizetők ellen a vég-
 rehajtás lévén azonnal alkalmazandó. Az adósze-
 dés napjai a közönségnek jó előre vagy megfelelő
 módon tudomására hozandók; a jegyző ebbeli
 mulasztása fegyelmi eljárás tárgyát képezendi;

g) a befizetett összegeknek a szabályrendelet
 értelmében leendő pontos beírása s általában az
 adóügyben az adófelügyelő és megyei számvévi
 hivatal és szabályrendelet utasításaihoz való al-
 kalmazkodás.

47. §. Az iskola ügyben a jegyző:

a) tartozik az 1868. évi 38. t. c. foganatosi-
 tására felügyelni, abban eljárni, s különösen az
 iskoláztatást figyelemmel kísérni;

b) amennyire lehetséges, erkölcsnemesítő
 egyesületeket s intézményeket létesíteni.

48. §. A katonai ügyekben tartozik:

a) az -anyakönyvi kivonatokat beszerezni,
 azok alapján mindig két példányban elkészíteni
 az ujoncok összeírásai lajstromát;

b) átvenni és betérjeszteni a felszólamlásokat;

c) felügyelni arra, hogy az előljáróság a véd-
 köteleseket a sorozás elé pontosan állítsa;

d) ha a fősolgabiró berendeli, jelen lenni
 az ujoncozásnál;

e) pontosan vezetni a szabadságoltak és tar-
 talékosok nyilvántartási jegyzékét.

49. §. A kereskedelem és ipar szempontjá-
 ból a jegyzőt illeti:

a) különösen az ipartörvényben foglaltak
 teljesítése feletti őrködés, ezen törvény rende-
 leteinek magyarázása és a bíróval együttes figye-
 lemmel kísérése;

b) a különféle kereskedők és iparosok nyil-
 vántartása s az erre vonatkozó statisztikai adatok
 szerkesztése;

c) az országos és heti vásárok felett a köz-
 ség előljáróságával együtt gyakorlandó felügyelet,
 a piaci árjegyzék pontos vezetése s különösen a
 marhavásárokról vonatkozólag a marha járatok
 lelkiismeretes és pontos kiadványozása.

50. §. A törvények értelmében bíraskodás
 is teendőihez tartozván, köteles az 1877. XXII.
 t. c. 5. §-a s egyéb törvényeknek erre vonatkozó
 rendeletei szerint lelkiismeretesen eljárni; a köz-
 ségi bíraskodásnál, mint a bíróság kiegészítő tagja
 közreműködni, köztörvényhatósági és bírói meg-
 hagyásokat potosan teljesíteni; mezőrendőri és
 bünyügyi vétségek és kihágások esetén az előin-
 tézkedéseket megtenni s az idegen vagy gyanus
 egyének eltoloncoltatását szorgalmazni.

51. §. Az országgyűlési törvényhatósági és
 községi választásokra vonatkozó előmunkálatokat
 pontosan teljesíti s a választásoknál a törvény
 értelmében jelen van.

52. §. A bírónak teendői végrehajtásánál
 segédkezet nyújt és a netalan tapasztalt mulasz-
 tásoknál a község előljáróságát hivatalos kötele-
 ségei teljesítésére figyelmeztetni köteles.

53. §. A jegyző teendőihez tartozó minden
 ügyért, valamint mulasztása vagy hibájából származott
 minden kárért az 1886. évi XXII. t. c. 86. §-a és az 1883.
 évi 44. t. c. értelmében teljes felelősséggel tartozik.

54. §. Az 1886. évi XXII. t. c. 9. §-ához
 képest a települési szándék bejelentéséről külön
 rendes jegyzéket vezet s a képviselő testület ha-
 tározatát, ha a település megtagadta, rövid
 indoklással a jegyzékben láthatóvá teszi s azt
 is feljegyzi, hogy ezen határozat mikor vált jog-
 érvényessé. Ha a község kötelekébe való felvétel
 határozatott, a jegyzékben feltüntetendő, hogy a
 felvételi díj mennyi és a község minő szükség-
 leteinek fedezésére fordított.

55. §. A közigazgatás köré tartozó község-
 gekben az évi rendes közgyűlések számára és
 napjára nézve szabályrendeletet készít, azt a köz-
 ségi képviselőtestületnek ezen szabályrendelet
 életbelépte után 30 nap alatt elfogadás végett
 bemutatja. Ezen szabályrendeletben a törvény 56.
 §-a alapján a költségvetés megállapítása a köz-
 ségi képviselői közgyűlést évenként november
 havára, a számadások megvizsgálására pedig febr-
 ruár havára állapítja meg.

56. §. Hogy a jegyző e fontos és halmozott
 teendőinek lelkiismeretesen és pontosan megfele-
 lessen, az a jegyzői hivatalon kívül a község és
 fősolgabiró engedélye nélkül más állandó fize-
 tessel járó hivatalt nem viselhet.

V. A helyettes bíró.

57. §. A helyettes bíró (másod vagy tör-
 vénybíró) a bírót távollétében, vagy akadályoz-
 tatása esetén helyettesíti, a bírói teendők között
 előirt esetekben ez idő tartama alatt, felelős min-
 den mulasztása vagy hibája által okozott kárért.

58. §. Ezen kívül pedig rendszeren osztozik
 a tanácsbeliek teendőiben.

VI. Tanácsbeliek.

59. §. A tanácsbeliek (hites, esküdt) együtte-
 sen részt vesznek az előljárósági tanácskozásban.

60. §. A bíró vagy helyettese által reájok
 bizott hivatalos teendőket vagy végrehajtásokat
 saját felelősségük mellett fogatosítják.

61. §. Kötelesek bárminemű összeírásoknál
 közreműködni, netaláni visszaéléseket törvény és
 szabályellenes cselekedeteket bejelenteni.

62. §. Bíraskodási ügyekben az 1886. évi
 XXII. t. c. értelmében a bíró által megállapított
 sorrendben részt vesznek.

VII. Segédjegyző.

63. §. Segédjegyző csak kivételesen felsőbb
 intézkedés folytán alkalmazható s legfőképpen az
 adók beszedése körüli teendőkkel bizandó meg.
 Ezen felül teljesíti mindazon jegyzői teendőt, mit
 a jegyző reá biz, s tetteiért valamint hibája s
 mulasztása által okozott kárért a jegyzővel
 szemben felelős. A segédjegyzők az adóbehaj-
 tási illetékekből díjazandók.

(Vége köv.)

Mai számunkhoz fél ív melléklet van csatolva.

A községi és körjegyzők nyugdíjalapjának állása 1887-ik évben.

A) Bevételek:	
vány	1886-iki pénztári maradvány . . . . . 20402 frt — kr.
b)	1887. évben befolyt . . . . . 4591 frt 27 kr.
c)	Tökésített kamat . . . . . 976 frt 85 kr.
	Összes bevétel . . . . . 25988 frt 12 kr.
B) Kiadás:	
	Nyugdíjakra és egyéb szükségletekre kiadott összesen . . . . . 1046 frt 62 kr.
	Pénztári maradvány 1887. december 31-én . . . . . 24941 frt 50 kr.
C) Hátrálékok:	
1.	A nagymihályi járásban töke 226 ft 55 kr., kamat 6 ft 63 kr., összesen . . . . . 233 frt 18 kr.
2.	A sztropkai járásban töke 534 ft 44 kr., kamat 24 ft 69 kr., összesen . . . . . 559 frt 13 kr.
3.	A s.-a.-ujhelyi járásban töke 855 ft 24 kr., kamat 61 ft 88 kr., összesen . . . . . 917 frt 12 kr.
4.	A varannai járásban töke 812 frt 53 kr., kamat 168 ft 15 kr., összesen . . . . . 980 frt 68 kr.
5.	A szinrai járásban töke 935 ft 28 kr., kamat 121 ft 27 kr., összesen . . . . . 1147 frt 55 kr.
6.	A homonnai járásban töke 1036 ft 75 kr., kamat 149 ft 26 kr., összesen . . . . . 1186 frt 01 kr.
7.	A gálszécsi járásban töke 1669 ft 48 kr., kamat 208 ft 76 kr., összesen . . . . . 1878 frt 24 kr.
8.	A tokaji járásban töke 1947 ft 43 kr., kamat 322 ft 4 kr., összesen . . . . . 2269 frt 47 kr.
9.	A szerencsi járásban töke 2699 ft 01 kr., kamat 588 ft 43 kr., összesen . . . . . 3287 frt 44 kr.
10.	A bodrogközi járásban töke 3387 ft 30 kr., kamat 809 ft 35 kr., összesen . . . . . 4196 frt 65 kr.
	A hátrálékok főösszege . . . . . 16655 frt 47 kr.
	Ekként a nyugdíjalap vagyona 1887. dec. 31-én
a)	készpénzben . . . . . 24941 frt 50 kr.
b)	Hátrálékokban . . . . . 16655 frt 47 kr.
	Összesen tehát . . . . . 41596 frt 97 kr.

tesz ki.

S.-a.-Ujhely, 1888. évi febr. 20-án.

Pataky Miklós,
választmányi jegyző.

Matolai Etele,
alispán, m. a nyugdíjalap felett
örökös vál. elnöke.

A névmagyarosításról.

Mint a pusztában elhangzott szónak, körülbelől csak oly kevés hatása volt azon ismételt felszólításoknak, hogy izraelita polgártársaink tömeges névmagyarosítás által változtassák meg *német* nevüket, melyet II. József császár egy évszázaddal ezelőtt elődeikre rá kényszerített. Oly gyakran lettek már erre figyelmeztetve, hogy szinte megfoghatatlan ama merev ragaszkodás előbbi nevükhöz, melyhez semminemű szép hagyomány vagy dicső emlék őket nem kötik.

A legtöbben azt hiszik, hogy szüleik iránti pietásból kell megtartani nevüket és e balhit nem engedi, hogy a sokszor sürgött reformot felkarolják. Ha az ember ezt hallja, mosolyognia kell és eszébe jut a született nemeseinek sokszor kigunyolt büszkélkedése az „*ösi név*”-vel. De, ha ezeknél még érthető, amazoknál teljesen nevetségessé válik a névváltoztatástól való idegenkedés. Hiszen nem Palesztinából hozták az *ösök* német nevüket; csupán csak egy német császár, ki jogtalanul gyakrolta a magyar királyok hatalmát, oktrojálta az *ösök*re a germán névdivatot, melyet magyarrá átváltoztatni minden jó magyar zsidónak hazafias kötelessége volna. Megkövetelné ezt a gyakran hangoztatott és valóban kétségbe nem vonható patriotizmusuk is, mert a magyar állameszme iránt való igazi szeretetüket mutatnák ki áltál, hogy hátat fordítanak egy alkotmányellenes fejedelmi pádens népszerűtlen és szegénytelen maradványának.

De sokan erre csakugyan könnyedén azt felelik, hogy ők elég jó hazafiak lehetnek emigy is. Hát ezt nem tagadja senki sem. Mi sem akarunk legkevésbé sem

hazafias hitvallásuk őszinteségében kételkedni; de azt csak beláthatja mindenki, hogy kétségbevonhatatlan bizonyítékát éppen avval adja magyar érzelmének, ha a dicstelenül kapott germán-jelleget félredobva, magyar nevet kér magamagának és utódai számára.

Kiváló kötelessége a névmagyarosítás a zsidó fiatalagságnak. Az öregeket gyakran üzleti érdekek tartják vissza attól és az életkorral természetesen járó konzervatív felfogás mellett talán némi hiúság is indítja őket arra, hogy megtartsák nevüket, melylyel eddig éltek, melyben megőregedtek, s melynek némi elfogultságból bizonyos bübajos erőt is tulajdonítanak. Azonban az ifjak, kiket az efféle, öregekhez illő gyöngéd érzelmeknek nem szabad uralniok, sorakozzanak tömegesen a kibontott zászló alá, melyre a névmagyarosítás van felírva.

Tegyék ezt mindenek előtt hazafias szempontból és tegyék felekezetiüknek méltó dicséretére.

A német eredetű név utolsó maradáka annak a kornak, melynek emléke a legsötétebbek közül való a magyar történelemben.

Idegenkedő uralkodó, idegenkedő udvar diktált akkor a magyar nemzetnek és ezt leakarta sülyeszteni arra a mélységre, a honnan nem lett volna többé feltámadás. Azóta nagyot fordult az idő lendítő kereké s a korszellem helyzete éppen megfordítva áll a történelmi fejlődés rendjében. Magyarország újra hatalmas jogállam lett, melyben nemzetségi és felekezeti a természeti jog és szabadság emlőin új, jobb és szebb életre fejlődtek.

A kor intő jelszava: magyarosodni. E jelszót minden vonatkozásában megszívlelni és megvalósítani a zsidó ifjúságnak is kötelessége.

M—SZ.

Felvidéki levél.*)

Csertész 1888. febr. 21.

Tek. szerkesztő ur!

A mi helységünknek 1200 lakója között van mintegy 250 lengyel zsidó, s ez utóbbiak között valami 60 tanköteles gyermek, kik az ismert zugtanításon kívül semminemű más oktatásban nem részesülnek. Utóbbi időben azonban mégis az okosabb zsidó szülők kezdik belátni, hogy a mai korban a megélhetésre a talmud-bölcséségen kívül bizony még más ismeretek is szükségesek, miket csak észszerű iskolai oktatás útján lehet megszerezni. Ennek következtében hét csertézi zsidó lakos e napokban gyermekét a keresztény iskolába vitte, kérvén a tanítót, hogy azokat rendes oktatásban részesítse. Magától értetődik, hogy e kérelmük az egyházmegyeyileg megállapított csekély beiratási díj mellett készségesen teljesített *volna* is, azonban másnap ugyane szülők s velük még mások is, avval a keserves panaszszal mentek a tanítóhoz, hogy, mint maguk mondták, egy bornirtságáról mindenütt ismeretes hitsorsosuk, névszerint *Rif Dávid* szigorúan megtiltotta, hogy gyermekeik keresztény iskolába járjanak. Ezen *Rif Dávid* pedig nem más, mint egy Galiciából ide vetődött s a község kötelekébe fel sem vett fiatal zsidó, a ki hitsorsosainál a rabbi teendők végzésére feltolta magát és most várja, hogy ezen állásában a szandeczi (!) és szadagurái (!) főrabbi által megerősítették. E tökkel ütött fejű *»firtli-rabbi«* tehát a zsidó szülőknek meghagyta, hogy gyermekeiket a keresztény iskolába ne küldjék, mert a talmud nem engedi, hogy egy igaz hitű zsidó gyermek levett kalappal a *»gój«*-iskolában tanuljon. Midőn a szülők avval állottak elő, hogy a gyermekek iskoláztatása országos törvényben megirt kötelesség, melynek elmulasztása előbb-utóbb büntetést von maga után: a talmudhős azt mondta, hogy ő az egész felelősséget magára vállalja és ha kell, mindnyájukért majd ő maga szenved el a pénzbírságot, esetleg más büntetést.

A *»firtli-rabbi«* ezen kurázsija pedig onnan ered, mert jól tudja, hogy itten a határszelen zugtanítás miatt még egy hajazála sem görbült meg senki fiának, dacára annak, hogy a zugiskolák beszüntetése ügyében majd minden évben szigorú rendeletek adatkak ki és még szigorubb eljárások foganatosítottak — a papiroson. Így pl. nevezett *Rif Dávid* is már vagy két év óta

* Ajánlva a kir. tanfelügyelő urnak kiváló figyelmébe. Szerk.

tart fenn egy *»felsőbb zugiskolát«, azaz zugtanítóképezdét, a melyben nemcsak helybeli, de szomszéd falubeli* (haburai, mikovai, dricsnai, dalyovai, cseremchái) *zsidó gyermekek zugtanítókká képezetnek.* Ezen képezdén kívül van még helyben vagy két-három *»közönséges«* zugiskola, melyek szintén évek óta háborítatlanul folytatják törvényellenes működésüket. S így van ez még több más zsidó lakta határszéli községben is!

Bizony ideje lenne már e zugiskolák ellen egyszer egy sikerre vezető tényleges eljárást is foganatba venni, s különösen a fentnevezett *»firtli-rabbi«* ellen a törvény szigorával eljárni s őt, mint a község kötelekébe nem tartozó egyént, galíciai fészkebe visszatoloncoltatni. T. S.

Hirek a nagyvilágból.

A württembergi király, aki már huzamosb idők óta beteg, teljes aggodalmat keltő állapotba jutott.

A pápa jubileomához. Hozzávetőleges számítás szerint mult hó végeig a szentatyá körülbelül 64000 zárandokot fogadott együttes vagy külön kihallgatásban. Ezek közül 36000 olasz, 5000 francia, 4000 német, 2000 angol, 1000 magyar, 2000 spanyol, 1000-nél több belga stb. Magánkihallgatásban fogadtattak: 52 bibornok, 480 pátriárka, érsek és püspök és 500 egyházi dignitárius. Fogadtattak továbbá az olasz, magyar, osztrák, spanyol, francia és hollandi kath. sajtó képviselői. Azt mondják, hogy a vatikáni kiállítás arany- és ezüsttárgyainak értéke meghaladja a 40 millió frankot.

A cár követe, *Bariatinszky* herceg, Szt.-Pétervárról meghozta ura s küldője ajánlatát Bécsbe a Bulgár állapotok háborútan rendezésére nézve. Mit tartalmaz a cár ajánlata, milyen választ kapott reá Bécsből — a következmények nem fogják sokáig titkolni a világ szeme előtt.

Észak-Amerikában *Illino's* állam egyik városa *Mount-Vernon* fölött oly borzasztó vihar vult el, hogy a házak legnagyobb részét elsőpörte. A lakosságnak életben maradt része, mely a szabad ég alatt tanyázik, a legkegyetlenebb hidegben a végső romlásnak néz eléje, mert minden élelmi szere odaveszett.

Hirek az országból.

Kitüntetés. *Münster Tivadar*, Kassa sz. kir. város polgármestere, e minőségben szerzett szolgálati érdemeinek méltánylásául a királyi tanácsosi címet nyerte.

Andrássy Gyula gr., akit a bécsi *»Bürgerverein«* abból az alkalmából, hogy a monarchiánk és Németország között létesült titkos szerződés nyilvánosság elé került, dísztaggá választott, a kitüntetésnek vett figyelemért köszönő levelet intézett a bécsi polgár-egyesület elnökségéhez. A gróf levelének egy cikke így szól: *»... a fő érdem az uralkodóké, akik birodalmaik biztosságát tartósan megállapítandók, lemondtak sok éves hagyományaikról. A szerződés célja volt, biztosítani Európa békéjét és az ehhez szükséges erőt. Ez az ereje nem volt meg a két birodalom közül egyiknek sem...«*

Jókai Mór születésnapjának hatvanharmadik évfordulóját ma egy hete ünnepelte meg.

Trefort Ágoston, kultuszminiszter, makacs idegbaja miatt az ágyat napok óta őrzi. Allapota felől naponta a király és királyné is tudósítatják magukat.

Széchenyi kereskedelmi miniszter hoszas és súlyos betegségéből már annyira kiépült, hogy miniszteriuma vezetését pár nap múlva átveheti.

Hurbán József Mirosláv, a *»Hlubokai pátriárka«* a magyar szabadságharcnak ez áldástalan hőse, hirhedt pánszláv-*apostol*, e hó 21-én *Hlubokán* (Nyitra vármegyében) 71 éves korában hirtelen elhunyt.

Külömfélék.

(Emlékeztetjük t. olvasóinkat) a ma délután végbemenő s nagy érdekű felolvasásokra. Felolvasók: dr. *Hornyay Béla* (a táplálkozásról) és *Nagy Gyula* vármegyénk jeles monografusa (Zemplén-vármegye a XVI. században). A felolvasó estét, mely az 1887/88-iki kurzus záradékát képezi, dr. *Chyzer Kornél*, mint a rendező-bizottság elnöke, alkalmi beszéddel fogja berekeszteni. A viszontlátásra!

(Az árvasegélyző s jóték. egyesület) f. hó 19-én d. u. a vármegyeháza tanácskozási nagytermében *Matolay Etele* alispán elnöklete alatt szépen látogatott közgyűlést tartott, mely alkalmával egyebek között dr. *Chyzer Kornél* egyesületi pénztárnok számadása a számvizsgáló küldöttség jelentése alapján helyesléssel fogadtatván, részére a számadási fölmentvény kiadatott s ügybuzgó önzetlen és fáradhatatlan közremunkálásért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott. Lelkes és őszinte éljenzésekkel fogadta a közgyűlés gr. *Wallis Gyuláné* ama nagylelkű ajánlatát is, hogy abban az esetben, ha az egyesület az építkezést még ez év tavaszán megkezdi, árvaházul örök

Folytatás a mellékletben.

Meghívás.

A „Szerencsvidéki takarékpénztár mint részvénytársaság“

t. részvényesei a folyó évi márczius hó 12-én délelőtt 9 órakor, az intézet helyiségeiben tartandó

rendes közgyűlésre

annak kiemelésével hivatnak meg, mikép mindazon részvényes, ki a közgyűlésen személyesen vagy meghatalmazottja által megjelenni, szavazati jogát érvényesíteni szándékozik, köteles az alapszabály 22-ik §-a rendelkezésére képest részvényeit a közgyűlés tartamára, a gyűlés napjának délelőtti 9 órájáig bezárólag az igazgatóságnál a pénztár helyiségében letéteményezni.

Tanácskozás tárgyai lesznek:

1. A takarékpénztár állásáról igazgatóság és felügyelő-bizottság együttes jelentése.
2. Az 1887. évi üzletre vonatkozó mérleg és veszteségnyereség-számlák előterjesztése, mely számlák az intézet helyiségeiben 8 nappal a közgyűlés előtt megtekintés végett kitétek.
3. Az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak a felmentés megadása.
4. Egy igazgatósági és egy felügyelő-bizottsági tag választása.
5. Netáni indítványok előterjesztése.

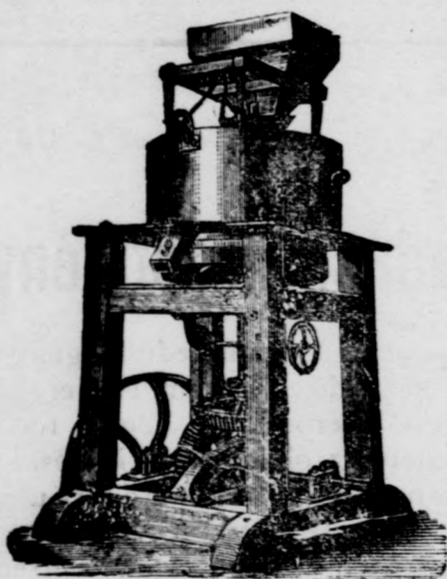
Kelt Szerencsen, 1888. február hó 20-án.

Az igazgatóság.

HERCZ ZSIGMOND

gazdasági gépgyára és vasöntődéje
Clayton és Shuttleworth gépgyár képviselője Miskolcson.

Ajánlok nagyválasztéku raktárból kiválóan olcsó árak mellett

3 drb Ganz-féle hengerek darabonként 320 frt.

- 1 drb egészen új kettős malmot kövek nélkül 530 frt;
- 1 drb használt, jó állapotban levő fűlesztőgépet teljes felszereléssel és csövezetekkel 280 frt;
- 1 drb gőzfavágógépet 2 baltával vasból, vas körfűrészszel 330 frt;
- 1 db 3 1/2 lóerejű Locomobil 600 frt;
- 1 drb 8 lóerejű Locomobil 880 frt;
- 1 drb 10 lóerejű Locomobil 1400 frt;
- 1 drb 12 lóerejű Locomobil 1600 frt jótállás és 3 évi fizetés mellett; továbbá szecskavágókat, répvágókat, egy-, két- és háromvasu ekéket, sor- és szórvetítő gépeket;

4 boglya
jó minőségű széna

(körülbel. 500 mázsa) eladó Nagy-Bózsván (Abauj-Tornamegye, Hegy-köz.) — Az eladás boglyánként is eszközöltetik.

18/vk. 1888. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy Kottán György hites mérnök nagy-rozvági lakos felperesnek özvegy Czapkay Edéné mint kiskoru gyermekei gyámja horbok-csebinyei lakos alperes ellen 98 frt 69 kr. tőke, mérnöki munkadíj már megállapított és még ezentul felmerülő költségek erejéig a s.-a. ujhelyi kir. törvénz által 7983/87. sz. a. elrendelt végrehajtási ügyben 1887. évi november hó 3-ik napján Horbok-Csebinyén a helyszínen bíróság lefoglalt 423 frta becsült 100 mmáza. széna, 50 mázsa répa, házi butorok, 100 kereszt zab, 2 üsző-tinó és 2 tehénből álló ingóságok a homonnai kir. járásbírósnak 2928/87. számú végzése következtében f. 1888. évi márczius hó 5. napján d. u. 2 órakor Horbok-Csebinyén a helyszínen bírói árverés után készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adadni, ahová is a venni szándékozik készpénzzel ellátva, ezennel meghivatnak.
Kelt Homonnán, 1888. évi február hó 15. napján.

Demechky József,
kir. bir. végrehajtó.

4012

tk. 1887. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbírósnak mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Köröm község végrehajtónak Flór Eliás körömi lakos végrehajtást szenvedett elleni 56 frt 61 kr. s járuléktai iránti végrehajtási ügyben a szerencsi kir. bíróság területén levő Köröm község határában fekvő, a körömi 78. sz. tjkvben egyik felerészben végrehajtás alatt nem álló Flór Eliásné szül. Stark Francziska, másik felerészben pedig végrehajtás alatt álló Flór Eliás tulajdonán felvett 87. régi és 32. új hr. sz. és 62. ö. i. számú háza az 1881. 60. t. cz. 156. §-a alapján egészen 414 frtban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi márczius hó 1. ső napján d. e. 10 órakor Köröm község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladadni fog.

Kelt Szerencsen, a kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóságnál, 1887. évi decz. hó 15-én.

Kiss György,
kir. aljbíró.

Nyomatott a „Zemplén“ gyorsajtóján, S.-a.-Ujhelyt.

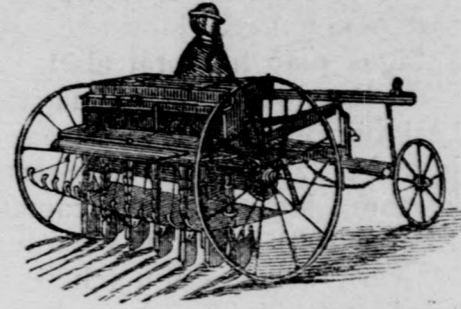
FLEISCHER ÉS TÁRSA

2-6

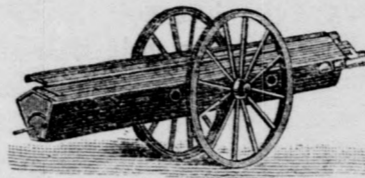
gépgyára és vasöntődéje **Kassán** eperjesi-ut 6-ik szám.

Ajánljuk a t. gazdaközönségnek a tavaszi időnyre szükséges gépeket, nevezetesen **szilárdan szerkesztett, könnyű**

sorvető és szórvetítő gépeket, ekéket és boronákat, hengereket, lókapákat stb. továbbá **Baker- és magtár-rostákat,** mely gyártmányainknak gépgyárunkban **állandóan jelentékeny készletet birjuk, bizományi raktárt pedig**

BEHYNA TESTVÉR uraknál S.-a.-Ujhelyben.

Szállítunk továbbá **saját gyártmányu s legjobb szerkezelű szeszgyár és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi és egyéb szivattyukat, olajsajtókat és olajmag-pörköltöket,** stb.

Elhasznált gépek, különösen

GŐZMOZGONYOK és GŐZCSÉPLŐK

pontos átigazítását és kijavítását legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük

Eddig még fölülmulthatatlan.

Maager V.-féle

cs. kir. szab. valódi tisztított

CSUKAMAJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi autoritások által megvizsgálva, könnyű emesztendő hatása végett gyermekek részére is, különösen ajánlható; mint legtisztább, legjobb, legeredetibb és általánosan elismert leghatásosabb gyógyszer mell- és tüdőbetegség ellen, gümő, sömör, daganatok, bérkiütések, mirigybetegség, gyöngeség sat. ellen.

1 üveg sárga olaj 1 frt, 1 üveg fehér olaj 1 frt 50 kr.

Kaphatók a gyári raktárban:

Bécs, III. Bez. Heumarkt Nr. 3.,

valamint valódi minőségben Ausztria-Magyarország gyógyszerüzeteiben és minden nagyobb fűszerkereskedésében.

Sátoralja-Ujhelyben: csak Zlinszky J. ur gyógyszerüzetében. 18-18

Bérbeadás.

A szalóki italméresi jog f. évi márczius hó 1-én délelőtt 10 órakor Szalók községében megtartandó árverésen fog a folyó év ápril hó 1-étől számítandó három évre a legtöbbet ígérőnek bérbe adadni.

Thuránszky Ferencz.

FONTOS

az étvágytalanságnak, gyöngé emésztés, felbőffőség, gyomor- és bélhurut, nehéz lélegzés, májba, aranyér és egyéb a gyomortól származó betegségekben **szenvedőknek.**

Fácányi Ármin gyógyszerész (Budapest, X. kerület Kőbánya) által már másfél évtized óta készített **magyar édes mustárja.**

A fentebbi bajokban, bármily üdültek, a legrövidebb idő alatt **bámulatos eredményeket** hoz létre, mit bizonyít ama rendkívül sok számu hálaírait, melyekbe bárki beletekintethet. Áru egy nagy üvegnek 1 frt, kis üvegnek 30 kr. A csomagolási díj mérsékelte.

Kivonat egy hála levélből:

Tek ur! A f. hó 5-én küldött 2 üveg mustárja fogyasztásban van. Az első üveget sem fogyasztotta el a nőm, már is igen nagy javulás állott be. Most már egy gyenge hét óta majdnem egészen jól érzem magam. Köhögése ritkán jön elő, a köpés könnyen felszakad és már semmit se szenved. Kérek még 4 üveget stb.

Sik-Abony, (u. p. B.-Szerdahely), 1887. dec. 16.

Katis Antal,
földbíró.

2-3

Melléklet a „Zemplén“ 9-ik számához.

időkre az egyesületnek adományozza a Hecskén fekvő, u. n. „Rákóczi“ házat a kert és melléképületekkel együtt. Az építkezési terv elkészítését *Dóbiás Ede* kir. mérnök udvarias készséggel vállalta magára. A kiviteli módokat megállapítása szűkebb körű kiadottságra bízott. Végül egyesületi pénztárnok a jótékonyági ügy lelkes felkarolására és az eszme propagálására kérve föl a jelen voltak: a közgyűlés az elnök és a nemes szívé grófné életével végződött.

(Választási mozgalmak) A holnap kezdődő vármegyei rendes közgyűlésen betöltendő állomásokért előre láthatólag erős küzdelem lesz az urnák körül. Az első választások után minden valószínűség szerint megüresedő szolgabírói állásokért eddig jobban *Horváth István*, *Császár Pál* és *Somossy Sándor* adták be pályázati folyamódásaikat. A seregek előcsapatai már bevonultak a tűzvonalba s már erősen hallzik az alkotmányos mérkőzés csatazaja. Az előcsapat számából, ha lehet és szabad a zöm erejére következtetni, a diadal gondolata a *Harashty-Kossuth- és Páczoss* nevekhez fűződik, bár tagadhatatlan, hogy pártjuk jelentékeny ellenerővel áll szemben. Egyébiránt legyen minden ügy, amint az égben elvégeztetett. Szálljon áldás vármegyénkire!

(A felső-zempléni ev. ref. egyh. kerület) népes téli közgyűlést *Bernáth Elemér* gondnok elnöklété alatt f. hó 24-én tartotta S. a.-Ujhelyben a ref. leányiskolának e célra kényelmesen berendezett és tágas helyiségében. A közgyűlést pontban délelőtt 10 órakor, *Kálniczky János* mihályi lelkész-esperes megható imája után, a gondnok szép s magvas beszéddel nyitotta meg, melyben az egybesereglett világi és egyházi tagokat üdvözölve, jelezte a közgyűlés munkakörébe utalt nagyfontosságú feladatokat. Ezek egyebek közt a tótnyelvű egyházközösségek megmagyarosítása és az egyházak egyenértékű adóügyének rendezése. *Kálniczky* esperes fél éves jelentése a hála és tisztelt hangján emlékezett meg a püspöki hatóságról, a kinek jóvoltából a szegényebb sorsu tanítók ezer forintot felül haladó segedelemben részesültek és az egyházmegye anyagi érdekei felett is hiven örökös gondnok, *Bernáth Elemér* fáradságtalan közbenjárásáról, minek következtében a szegény egyházak 1840 ftnyi domesztikai segítséget nyertek. Azután hangsúlyozván azt, hogy egyházaik a vallás és erkölcs terjesztése mellett hazafias missziót is teljesítenek és hogy csak a felvilágosítás szelleme biztosíthatja a nemzetek fenmaradását: leplezetlen őszinteséggel tárta föl a tanítók elégtelenségéből eredő hátramaradást; ez idő szerint 27 anyaegyház tiz iskolájában tanító nincsen. Ez előterjesztések után *Isápey Vilmos*, a n.-ráskai közgyűlésen megválasztott világi aljegyző az esküt letévén, *Fejes István* lelkész reflektált az esperesi jelentésnek arra a részére, mely a tanító-hiány ügyével foglalkozik. Minthogy ez a szomorú tünet nemcsak a felső-zempléni egyházmegyére, hanem az egész reformált egyházra kiterjed, s már-már az egyháznak műveltségi színvonalát támadja meg: kéri ezt az ügyet a szuperintendencia elé, ennek utján pedig a konvent által az országos kormány elé vezetetni. Az indítvány helyeslőleg fogadotván és a tótnyelvű egyházak magyarosításának ügye az illető lelképásztörök szívére köttetvén, a többek között rendeltetett, hogy azokban a községekben, ahol a magyar- és tötelem számbelileg már-már egalizálódik, a hagyományos gyakorlattal szakítva, minden második, vagy legalább harmadik vasárnap magyarul hirdessék az istenigéjét. E kimagasló és a magyar közművelődés szempontjából nézve kiváló jelentőséggel bíró tárgyak elintézése után még számos apróbb ügyet került szőnyegre. D. u. 2-kor a közgyűlés megszakítottván *Bernáth E* gondnok, az Ó-Kaszinó étkező helyiségében 50 teríték, gazdag és barátságos ebédet adott, melyen az ujhelyi ev. ref. egyház notabilitásai is képviselve voltak. Az asztalnál *Dókus József* ömeltósága elnökölt, az ebédet *Dókus Gyula* ügyes tapintattal rendezte. Az első pohárköszöntőt *Kálniczky* esperes *Bernáth* gondnokért mondotta. *Böszörményi Károly*, málczai lelkész *Dókus József*ért ivott. *Kádár János*, legényei pap a világi elemet éltette. *Dókus Gyula* a mintaszerű esperes *Kálniczky* érdemeiről emlékezett meg. *Bernáth Elemér* egy hangulatteljes szép beszédben *Vay Miklós* br. egészségéért üritette poharát. *Ujj István* lagmaczi pap a protestáns testvériség szellemét éltette. *Gyarmathy Samu*, b.-ujlaki pap Julius Cézaron kezdve s a kir. adófelügyelőn végezve a jelen volt köztisztviselőkről emlékezett meg. *Erdélyi Sándor* m.-jesztrebi pap tréfás rigmusokba szólva, a mult és jelen fölött való elmélkedésével derült hangulatot keltetett. Végül *Fejes István* a magyar hazafias szellemű kultúra buzgó apostolainak gyülekezését látva a diszes vendégseregben a szebb és boldogabb jövőndő teljesülése reményében viharos éljenzésektől kísérvé üritette ki poharát. D. u. 5 óra volt, mikor a köteleesség parancsolt a jó kedvnek. A fehér asztalok mellől újra a zöld asztalok mellé telepedtek az egyház munkás férfiai s még több számadási ügy elintézése után a közgyűlés csak éjfél táján ért véget.

(Április — februárban.) Időjárásunk megérdemli a bolondos nevet, sir és nevet, amint éppen szégyelje kivánja. Derült, fűt, esett a mult héten. Pénteken reggel hófúvások álltak utunkat, s egész nap szakadva esett az eső; tegnap verőfényes tavasi napsugárban sütkezve térdig érő locspocokban a sétálók valóságos gázló munkát végeztek.

(Ferenc-József rend lovagja) *Nemthy József*, a gálszécsi járás tevékeny főszolgabírája, a ki a közszolgálat terén a mult ősszel T.-Terebes vidékén megtartott katonai hadgyakorlatok alkalmával is bokros érdemeket szerzett, a nevezett rend-lovag keresztféjével lett megajándékozva. A jól megérdemelt kitüntetéshez fogadja tisztelt barátunk őszinte gratulációját!

(Vay Miklós br.) a főrendiház új elnöke szép levélben köszönte meg a s.-pataki ref. főiskola szerencse kívánatát. A nemes lelkű báró, a ki tudvalevőleg a főiskola világi főgondnoka is, köszönő sorai kíséretében 350 ftot küldött a főiskola igazgatóságához és pedig 100 ftot a magy. irod. önképző társaság, 100 ftot az ifjusági betegsegítő egyesület, 50—50 ftot pedig a jogászegyesület, ifjusági egyesület- és illetve az ifjusági könyvtár számára.

(Mózes emlék-ünnepe.) A s.-a.-ujhelyi st. quo izr. hitközség e napokban ülte a nagy vallásalapítónak 3280-ik születési, egyszersmind elhalálozási emlék-ünnepét. Az ájtatos közönség zsufo-lásig megtöltötte a templomot s emelkedett érzellemmel hallgatta *Behrmann Lipót* rabbinak hazafias szellemű alkalmi szónoklatát. Este az izr. iskola épületében bankett volt, melyen öregek és fiatalok nagy számmal vettek részt. Lelkes pohárköszöntőkben s vidám hangulatban nem volt hiányosság.

(Tanító választás) A s.-a.-ujhelyi gör. kath. kántorleány-tanító állomásra *Szöllösi Mihály* n.-kállói kántor-tanító választott meg. A szerencsés választáshoz, mely igénytelen jellege mellett is határozott és örömdetes lépés a „Barátság” magyarosodása felé, őszintén gratulálhatunk.

(A városi orvos figyelmébe.) Jelenleg, midőn már a tehének száma a városban lassanként fogy, mindinkább reászorolunk a falusi tejre; azonban a fokoként nagyorobodó számu fogyasztókat ki-elégítendő, nemhogy 1—2 tehénnel többet tartanának az evvel foglalkozó falusiak, inkább az olcsóbb termelési illetve előállítás módot, a hamisítást, választották és a tejet a mennyire a szín (mert az izre ők nem látszanak ügyelni) csak engedni, vízzel vegyítik. Ha például 4 liter tejből 1 liter vizet öntenének, akkor még megjárna, (t. i. az, aki megvenné — Szerk) de ők mint a tapasztalat mutatja, 4 liter tejből 2—3 liter vizet is öntenek, e latin példabeszédet tartva szem előtt: (sic — Szerk.) „Aut Caesar aut nihil.” Miután pedig ezen állapot tovább nem tartható, városunk közönsége mindenesetre örömmel fogadná, ha a tekintetes városi előjáróság intézkednék, miszerint nálunk is más városokhoz hasonlóan a tejárusokat néha-nap a vámonnál meglepjék és tejeiket megvizsgálják, mert ezen esetben meg vagyok róla győződve, nem kellene nekünk városiaknak tej helyett „fehér vizet” innunk. R. M.

(Ujhelyi liktorai), vagyis az utcaseprő közszolgák, bizonyosan magasabb parancsszóra konyitva, felvágják az utcai jeget s ilyképpen olyan amilyen szabad utat nyitottak a nyakrafőre eltakaródó hóviznek. A hóviznek igen; de a tervtelen s „rugd föl, hagyj ott”-módrá teljesített utat tisztítás miatt a járóelő közönséget nyaktörés fenyegeti. Tisztelettel felkérjük tehát a város főbíráját, hogy a széjjel pergett s az utcaszélken felgarmadázott jégdarabok eltakarításáról ideje-korán gondoskodjék. Jövőndőben pedig legyen gondja arra, hogy az ilyen munkánál a liktorok csakánnyos osztagát nyomon kövesse a furmányosok szakasza, ennek pedig lábnyomába lépkedjen min dig legalább is egy városi prétor; mert meg vagyon írva a rendőrség a-b-c-és könyvében a nagy jelmondat: „*hódnak muszáj lönyni!*”

(A Kunigunda-ünnepe) Máramaros-Sziget tözsomszédságában, a szlatinai sóaknában ez idén márc. hó 4-én fog megtartatni. Nevezett sóaknát e napon villámos fényvel világítják meg s a bucsujáró nép ilyenkor ezrével nyúzsög a ropant méretű sóakna üregében. Halljuk, hogy az idén vármegyénkben is több család készül Szlatinára ellátogatni. A kit a természet búbajos fönsége és káprázatos pompájának látása hidegen nem hagy s e kirándulásra ideje és módja is van: ne szalassza el a kínálózó alkalmat s ösmerkedjék meg a szent Kunigunda védelme alatt álló szlatinai nagy híru sóaknával.

Irodalom.

A „Vasárnapi Ujság” feb. 12-iki száma a következő tartalommal jelent meg: A Főrendiház új elnöke. (Arcképpel.) — Álarcos-bálban. (Költemény.) Romváry Károlytól. — Vihar előtt. (Költemény.) Dömény Józseftől. — A világlátott fiu. Elbeszélés. Jókai Mórtól. (Képpel.) — Az orosz határról. (Térképpel.) — Hadjárati emlékek. —

Egy sorsjegy. Regény. Verne Gyálától. (2 képpel.) — Egyveleg — A „fegyveres béke” a határszélén. (11 képpel.) — A lejtőn. (Költemény.) Petrovics Lászlótól. Divat- és nagyvilág. (4 képpel.) stb.

A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 ft, a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 ft. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 1 ft.

Két elbeszélés foglalja el a Singer és Wolfner kiadásában megjelenő s oly közkedveltségi *Egyetemleges regénytár* legújabb kötetét. Szerzője Kázar Emil. Két olyan különböző tárgyú, különböző hangu elbeszélés, mintha nem is ugyanegy toll irta volna, de ugyanaz az egy toll épen a különböző tárgyhoz alkalmazkodott. A „Lég és föld” maga egy kisebb regény, az élet küzdelmeinek, a fővárosba kerülő ifjuságnak rajza, erős vonásokkal. Egy fiatal ember és egy fiatal leány története van elmondva benne, kiket a mindennapi élet folyása egymás útjába állít, s kik egymás boldogulásának akadályai lesznek, noha vonzódnak egymáshoz. A nagyvárosi élet komorságában vész e a két főalak fiatalágának öröme, szerelmének idillje és megsemmisül életcéljuk is. A drámai helyzetekben annyira változatos elbeszélést „A kitörült évek” című novella követi könnyűden írva, folyton bonyolódó mesével, mely egy titokzatos eset körül szövődik, s az olvasót abban a hitben tartja, hogy a rejtélyt kitalálta, pedig a szerző egész másképpen fejt meg, s a megfejtéssel két régi jó barát és egy szerelmes pár szívét hozza közvetlen közelségbe. — A két elbeszélés diszes piros vászonkötésben 50 kr.

Fehér selyemszöveteket 65 krtól 11 frt 40 krig méterenkint (körülbelül 120 minőségben) öltözet- és darabonkint széküldi **Henneberg G. gyári raktára** (cs. és kir. udvari szállító) Zürich-ben. — Minták azonnal küldetnek. — Levelek 10 kr. portóval.

Egyesületi élet.

Meghívó.

A zempléni megyei orvos gyógyszerész egyesület rendes tavaszi közgyűlést *február hó 27-én délután 4 órakor* S.-a.-Ujhelyben a megyeházán, az árvászéki tanácsteremben tartandja, melyre t. c. tagtárs urat van szerencsém ezennel tisztelettel meghívni.

A közgyűlés tárgyai: 1. *Dr. Hornyay Béla* értekezése: A tüdővész gyógykezelésének mai állapontja, különös tekintettel a klimaticus gyógyhelyekre.

2. *Wiedrich Samu* értekezése: A különféle husnemek megkülönböztető jeleiről.

3. Folyó ügyek.

Sátoralja-Ujhely, 1888. február 5.

Chyzer Kornél.
egyesületi elnök.

Nyugtázás.

A s. a.-ujhelyi önk. tüzoltó egyesület új őr-tornya alapjára f. évi február hó 11-én rendezett „*Batyu*”-bál jövedelméről.

Tiszta jövedelem volt: 144 ft 28 kr.

Ehez felülfizetéssel járultak: *Friedrich Antal* 7 ft., *Bydeskuthy Sándor*, *Csaslovsky János*, *Losonczy Károly*, *Malártsik György* 4—4 ft., *Háber Gyula*, *Káta Mór*, *Csernyiczky István*, *Halász József*, *Kincsesy Péter*, *Frisch Herman* 3—3 ft., *Dubai István*, *Bokor József*, *Bolgáry Andrásné*, *Dókus Gyula*, *Dókus Gyuláné*, *Kornstán Ignác*, *Illésházy János*, *Margitay József*, *Szánky Nándor*, *Vinyiczai György*, *Teich Zsigmond*, *Schwarzman Gusztáv*, *Ujfalussy Endre*, *Zlinszky József*, *Schwarz Mór*, *Burger Samu*, *Alexander D. Mór*, *Erben Alajos*, *Nagy Jenő*, *Schön Sándor*, *Dr. Schön Hugó*, *Róth Bernát*, *Grosz Vilmos*, *Csernyiczky Mihály*, *Beszterczey Ferenc* 2—2 ft., *Hlavathy Elek*, *Sztrak Józsefné*, *Kellner Ede*, *Nagy Béla*, *Lucz János*, *Dr. Szepessy Arnold*, *Pick Ignác*, *Klein Mór*, *Fried Miksa*, *Schön Izidorné*, *Szernyák János*, *Malártsik József*, *Zvoleszky József*, *Károlyi János*, *Dr. Schön Vilmos*, *Dr. Hornyay Béla*, *Döbersberger Nándor*, *Dr. Waldman Adolf*, *Hell Adolf*, *Szentgyörgyi Dezsd*, *Weisz Bertalan*, *Guttman Mór*, *Lefkovich Ignác* 1—1 ft., *Szekovics Gyula*, *Kaczander Ignác*, *Tiegerman Ignác* 50—50 krral. Összesen 116 ft 50 kr.

Fogadják mind azok, kik ez alkalommal is hozzá járultak a tüzoltó egyesület nemes feladatának céljához az egyesület hálás köszönetét.

S.-a. Ujhely, 1888. február 12.

Székely Imre,
egyl. alparancsnok.
Lágh Nándor,
egyl. építész.

Csákó Imre,
r. parancs. pénztáros.
Krosinszky Ferenc,
sziv. parancsnok.

Válasz

Dancs János sztarinal körjegyző kartársamnak.

Udva 1888. febr. 21.

Örömmel olvastam az orsz. jegyzői árva-ház, alapítókéjének gyarapítására vonatkozólag a „Zemplén” 8-ik számában közzétett soraidat, amennyiben ez alapnak növelése nékem is fő törekvésem.

Fogadd köszönetemet, hogy te is serkentet kartársainkat.

Van azonban közleményedben egy kitétel, mit én megjegyzés nélkül nem hagyhatok.

Te a jegyzői egyesületek vezérfőnökeinek figyelmébe ajánlod e célra a *táncvigalmak rendezését*.

Engedj meg kedves barátom, ezen kitétel én mint vármegyei egyesületünk ez idő szerinti főjegyzője el nem fogadhatom, amennyiben alapszabályunknak az egyleti tisztviselők kötelességeit szabályozó szakaszaiban az egyesületi tisztviselők kötelességei között — a táncvigalmak rendezése bent nem foglaltatik, s így nagyon természetesen, ez hatáskörünkön kívül esik.

Mint körjegyző azonban feltétlenül kötelességemnek tartom én is az általad említett „kegyeletnek” lerovását.

Tudod Te is nagyon jól, mily nehéz különösen vármegyénk felvidéki járásában lévő különböző életkorú és különböző anyagi körülmények között élő jegyzőknek csupán egy barátságos összejövetel, hát még egy táncest rendezése?

Többféle módon lehet nekünk az árvaház alapítójának gyarapítását eszközölnünk. A „Községi Közlöny” csaknem minden számában hol egyik — hol másik kartársunk ajánl módot e célra, s ha Te előfizetője vagy a „Községi Közlöny”-nek, bizonyára nem kerülte el figyelmedet a mult évi egyik számban megjelent szerény felhívásom sem.

En a következő módot ajánlottam kartársainknak:

Csaknem mindnyájunknál van néha-néha, de különösen téli esteken egy kis társas összejövetel. Ilyenkor alig mulik el az est egy tarokk partí, vagy más társas játék nélkül. Senki nem fogja rossz néven venni a jegyző-házigazdától, ha ő az ultimo kasszából e célra egy krt, félre tesz. Ott meg pláne a hol csupán jegyzők fogdossák a pagátot, két krt.

Ily módon sikerült már nekem 1887. márc. 27-től mai napig a helybeli posta-takarékpénztárban az orsz. jegyzői árvaház címerére 225840. sz. betéti könyvecske igazolása szerint 9 frt 63 krt gyümölcsözöleg helyezni el.

Vagy másik módja: adásvevési szerződések készítése alkalmával szerződő felektől pár krt kérni. Adnak akkor szívesen.

Ha tehát vármegyénknek 89 községi — s körjegyzője évenként s egyenként az elmúlt évben fél annyi összeget gyűjtött volna mint én, már is 500 frtot lettünk volna képesek csupán e vármegyéből felmutatni. De fájdalom! nem olvastam sehoh, hogy Te is követőim közt lennél.

Egyébb iránt neked — jó táncosnak — amaz, nekem — rossz táncosnak — emez ut a célszerűbb, de azért még is egy cél felé törekszünk; és soraidból merem reményleni, hogy a homonnai és szinnai járási községi, s körjegyzők a közel jövőben követni fogják ungi kartársaink példáját, s karöltve fogják a mulatságot a hasznossal egyesíteni.

Üdvözlő barátod: **Kula István.**

udvai kör- s egyesületi főjegyző.

CSARNOK,

A savó-kúra.

— Rajz, a népeletről. —

(Folyt. és vége).

„A vadász-társaság.” — Egyszer a bozontos medve, az ordas farkas, a nagy-sertéjű vaddisznó és a kurta farku fürgenyul abban egyeztek meg, hogy a medve lesz szolgabíró, a farkas falusi bíró, a vaddisznó nótárius, a nyul meg csákányos. Mindnyájan együtt lesznek egy vadász-társaság és a kit elől-utól találják, azt azon módon elfogják és megeszik.”

Az egyezés megpecsételésére hamarosan elcsiptek egy szegény özet; annak rendi szerint feltráncsérozták s a friss pecsenyét, egyenlő porciókra osztva, egy szíraz tükén, mint valami uri asztalon, szétrakosgatták.

Épen az evéshez akartak fogni, mikor látják, hogy egy kényes vadmacska, nagy mérgesen prüsszögve s mint egy putina úgy felülvalkodva, jön egyenesen feléjük.

Nem láttak volt még ezek az ujdonsült hivatalnok-urak soha ilyen állatot. Ugy fujt, úgy pöffeszkedett, úgy szikráztak vérben forgó szemei, hogy az egész hivatalnoki kar elbujt előle. A medve felmászott egy fára, a farkas oda húzódott egy tüke megé, a vaddisznó elrejtőzött a falevelek alá, a nyul pedig bekuporodott egy fa odvába.

A vadmacska megérkezvén, senkit se látott. Nem is nagyon keresgetett, hanem a terített asztalra telepedve, jóízűen kezdett falatozni.

A vaddisznó farka vége kinmaradt a levelek alól. Egy piaci légy rászállott és kegyetlenül kezdte csipni. A disznó egy darabig türt, de mikor már nem állhatta a dicsőséget, megrándította farkincáját, hogy a légykomát elriassza.

A macska, az asztalról, észrevette ezt a rándítást s mert hát minden pecsenye közt legjobban

szereti az egérpecsenyét, azt hívé, egér jár ott: neki ugrott s mint a semmit, úgy leharapta a vaddisznó bojtos farkát.

A disznó sem volt rest, felugrott; nagyott rőfögött s futni kezdett. Erre meg a macska ijedt meg az ilyen nagy bolond egértől. Rémültében, felgömbített farkával előre, épen azon fára rohant fel, a melyiken a medve gubbaszkodott.

Ez, az egyenesen feléje tartó hosszú macskafarkot, görbe kardnak nézte; nagyon megijedt s levetette magát a földre, hogy csak úgy nyek-kent belé. Alig tudott szegény szolgabíró, nagy dörmögve elvászorogni.

A farkas, látva ezt a nagy „*egszakadást föld-indulást*”, elinalt. A nyul; az úgy elszaladt, hogy az óta is mindig a füzesbokrok közt bujdosol.

Nagysokára szedhették össze magukat a medve, farkas és vaddisznó keservesn panaszkodtak sérelmeiket, a farkas pedig hátul kullogva, kacagott a markába.

Igy mendégéltek beszélgetve, nagy éhesen, mikor észrevesznek egy rókalyukat.

Hopp! megálljatok csak — szólta a nótárius. Ássuk ki ezt a ravasz rókát és együk meg.

Jó lesz biz a, válaszoltak a tisztársak és neki fogtak a munkának. A vaddisznó nagy darabokat turt fel erős orrával; a medve széles praclijával, mint lapáttal, hánytva félre a földet; a farkas elállta az utat a rókalakás másik kijáratánál.

Nagyon meg volt ijedve a róka-koma; látta, hogy a bőre körül járnak. De eszébe jutott valami mégis.

Akkor éjjel lopta el a pap tyukját. Még meg volt egészen. Előre vitte a lyukban és elhelyezte úgy, hogy hamar megtalálják. A szolgabíró és a jegyző ur mindjárt el is érte a tyukot s veszekedni kezdtek rajta. A róka sem volt rest: usgyé-fór! úgy elugrott az orruk elől, mint ha ott sem lett volna.

Ezen még nagyobb cseté-paté lett közöttük; mert az az egy döglött tyuk csak jobban felcsigázta étvágyukat. Talán egymást ették volna meg, ha arra nem vezet útja egy szegény embert. Mindjárt elcsendesedtek és összenéztek; mintha mondták volna: „ez lesz ám a jó falat”

Bizátok csak rám — szólta az érdemes községi bíró — majd belebojtorjankodom én...

Az ember, hozzájok érve, illedelmcsen köszönt. Látszott rajta, hogy szepreg egy kicsit a tisztés társaságtól.

Hát, hova megyen kend bácsi, kérdi nagy barátságosan a farkas-bíró?

Hát, csak ide, tul a patakon. Valami száraz, tüzi fát akarok összeigazítani, hogy ha jövő a járó jószággal: ne kelljen állongálni, hanem mellé fordulni, felrakni és elvinni.

Na bácsi, maga át fog minket vinni ezen a patakon; ha pedig ezt megtenni nem akarná: akkor maga rögtön a halál fia.

Szívesen megteszem, farkaskám! De hát hogyan vegyelek a hátamra? Ha a két első lábaddal körülöleled a nyakamat: a többi részed le fog érni a vízbe... Hanem tudod mit: várj egy keveset. Csavarok én egy erős guzst; azzal összekötöm a négy lábadat, felveszlek a baltám nyelére s így a vállamon szépen átviszlek a tulsó partra.

A kötekedő bíró erre is ráállt s mig a szegény ember összeguzsolta: két cimborája átlábolt a patakon s kíváncsian nézték, mi lesz a farkas átjöveteleiből?

A mint a szegény ember a patak közepén cipeli a farkast: cupp! lesiklott a balta nyeléről s belefördült a rohanó vízbe. Az ember még segíteni akart a lubickoló állatnak, de társai a partról nagy nevetve figyelmeztették, hogy hagyjon békét neki; majd kivergődik és utánok jö... Titkosan elgondolták: bárcsak odaveszne, hogy több jutna nekik a jó emberhusból...

Alig mentek egynehány ölnyre, a szegény ember talált egy nagy kiszáradt bükkfát. Körülkopogtatta baltája fokával: hát úgy kongott, mint a harang. — No, pajtásokhoz, szólta az utitársakhoz, én tovább nem megyek. Ez a fa nekem épen jó De mielőtt levágom: falatozni fogok egy keveset.

— Mi pedig megpihenünk, felelének ezek, és bevárjuk itt a lucskos falusi bírót... A vaddisznó addig is bebujt a pocsolyába, hogy csak a feje látszott ki. A medve pedig kíváncsian nézte, míg a szegény ember kicsiholt, tüzet rakott, nyársat készített s a szeredásból kenyeret, szalonát véve elő: elkezdett csirizálni. A sitergő zsirt kenyérszeletre csorgatva, pompásan eddegelt a mi emberünk. Egy darab zsiroksenyérről megkínálta aztán a szájába tátogó szolgabírót is.

— Ennye, de pompás egy étel ez, bácsi! szólta a medve, száját nyalogatva. Hát hol lehet ilyet venni mondja csak!

— Hol? Hát ott a te cimborádnál, a ki a sárban fetreng. Épen olyan hordta ezt a hátán, mint őkeeme.

— No ha ilyen van a hátán, hát huzzuk le, suttogta az éhes medve. Én mindjárt kicsalom a tóból és erősen körülölelem a nyakát. Maga pedig bácsi vágja belé azt a baltát a fejébe, de isten igazában; mert különben maga lesz a halálfia.

Kijött a vaddisznó nagy sárosan a medve

hívására; szentül hitte, hogy most fogják a szegény embert felfalni.

Pár perc alatt készen voltak a disznó-öléssel.

Nagy lakmározás következett erre. Még a medve is forgatott egy nyársat a tűzön; a jó, friss zsir meg csak úgy folyt a száján. Várták a farkast is, de nem jött.

— No, már most pihenek egyet, szólta a torkig lakott medve, és lehevert a favágó ember közelében.

A szegény ember jó kedvvel róttá a fát. Mikor az egyik oldalról félig bevágta a törzset: megkérte a medvét, hogy feküdjék át a fának arra az oldalára: mert már innen kell dolgoznia, és nem akarná, hogy a forgács rápattogjon és a szép szemét küsse.

A furfangos ember tudta, hogy a fa oda fog dűlni, a hova a medvét fektette. Pár percig vágta még a nagy bükk derekát és zuhé: rádült csakugyan az elnyulva heverő medvére, s úgy agyonnyomta, mint egy kis egeret.

Igy történt, hogy a szegény ember, mikor elment a járó marhájával egy szeker kenyérsütéshez való száraz fáért: haza hozott egy vízbe fult farkast, egy főbe vágott vaddisznót és egy agyonnyomott medvét.

Ettől az időtől van az, hogy a vadak kerülik az embert, a mennyire csak látják.

Ilyen vége lett a medve-szolgabíró, farkas-bíró, vaddisznó-jegyző és nyul-csákányos vadász-szövetségének, melylyel mindenkit elakartak pusztítani, és megenni.

Olyat aludtam én erre a tanulságos mesére, hogy mikorra felébredtem, a nap már magasan volt, Ilyána pedig gyümölcsseivel... valahol a fürdőben járt. Az apja úgy parancsolta, hát neki menni kellett.

A rákokat lassanként mind kipusztítottam s megint kezdett unalmassá lenni az idő.

Az öreg juhász segített rajtam: megtanított a *méhvadászatra*.

Egy darab sejtet tüzes üszök végére tetünk. Az nagyszagot és nagy füstöt adott. A méhek hamar megéreztek. Előbb csak egy-kettő-majd seregestől kezdtek körülöttünk dongani. Nem sokára, egy magas bükkfa irányában, egész zsinór feketéllett a jövő-menő méhekből a levegőben. Nagy szorgalommal szedték fel a sejtéből a kész mézet és rohantak vele a bükkfához.

Mi is mentünk a nyomon s csakugyan ott volt a vadméhráj lakása a magas fa odvában.

Előhívtuk a juhok mellől Grigort. Felmászott a fára. Egy csomó galylyal, levéllel bedugta a méhek röplyukát s nosza: neki fogtunk a levágáshoz. Nagy recsegéssel zuhant alá a vén bükk; törve-rombolva a mi leestében utjába akadt.

A ledölt fán kidugtuk a röplyukat. Éjjelre a méhek, nagy és hosszas zugás után, mind betakarodtak az oduba s akkor aztán belefojtottuk. Reggel olyan lépes-mézet ettem én, a milyet az óta sem soha.

Három ilyen méh-lakást vadásztam még azután ki és annyi finom mézet küldtem haza az én jó anyámnak, hogy egész esztendőn át bőven megérte vele.

Ez időben már Grigor volt a küldönc. Ilyána odahaza maradt, mert, a hogy az öreg apja, a juhász előadta, mikor a fürdőből haza jött: megleszte a *»Fata-Paduri«* és úgy elkinozta, hogy egészen belebetegedett a szegény leány.

A hatheti kúra lejáróban volt. Én, mint a makk, olyan egészséges lettem. Izmain duzzadtak; vérem pezsgett. Fáradság nélkül bebarangoltam hegyeket, völgyeket. A *Küblér* nevű magas hegy tetejéről akárhányszor megbámultam azt a keskeny, tündér lapályt, mely Máramaros-Szigettől végignyújtózik a nagyszőlősi hegyekig: melynek közepén, mint óriás ezüst-szalag, húzódik el a szeszélyesen kanyargó fényes hátú szőke Tisza; s mely kissebb-nagyobb községekkel úgy tele van szórva, mint szép nyári estén csillaggal a magas ég. Keleten egy nagy felhőt mutatnak a láthatárt elzáró magas havasok. Nyugaton egy egy-egy fekete foltnak tűnnek fel a huszti- és a Nyaláb-vár pusztuló rommaradványai.

Szép, nyári, holdvilágos esteken megtanultam a juhász-trombitát fujni s olyan concerteket csináltam a viszhanggal, hogy csak úgy csengett-bongott bele az ős erdők öble.

Grigor erős hangon dalolta a kürt után:

Jera naptea entunekásze:

Alba lune luminind.

Jera vale rekurásze,

Versz de bucsum rezsonind.*

Magyarul körülbelől ezt teszi:

Holdvilágos, néma éjjel,

Hűs patakcsa csörgedez.

Kürthang zendül szerteszélyel

A rózsámnak kürtje ez.*

Mikorra hazakerültem: alig volt egy pár nap hátra a nagyvakációból. Jó anyám már pakolgatta a holmiczkáimat... Egyszer csak beállit kozzánk a kis Ilyána.

Szép, kigyóbőrös pálca volt a kezében. Ezt nekem küldte az ő juhász-legényök a Grigor. Ugy készült, hogy a hol egy levedlett kigyóbőrt talált, azt mind ráhuzogatta a palcára s az aztán erősen odaszáradt. Most az egész pálca valóságos kigyónak néz ki.

Örömmel fogadtam a ritka ajándékot. Sok